

Pratarmė

Rankraštinis palikimas lietuvių, lenkų, lotynų ir rusėnų kalbomis yra reikšminga Lietuvos kultūrinio paveldo dalis, kuri svariai papildo spausdintų šaltinių teikiamas žinias apie įvairiausias mūsų praeities reiškinius, teikia galimybių juos permąstyti, naujai interpretuoti ir aktualizuoti. Šiuos teiginius puikiai iliustravo 2013 m. lapkričio 15 d. Lietuvių literatūros ir tautosakos institute vykusios konferencijos „XVI–XIX a. lietuviško ir kitakalbio rankraštinio paveldo tyrimų ir leidybos problemos“ (XIII Jurgio Lebedžio skaitymai) metu skaityti pranešimai. Todėl ir žurnalo *Senoji Lietuvos literatūra* 39-ąją knygą sudaro išskirtinai rankraštinio paveldo nuo XVI a. iki XIX a. tyrimams skirti straipsniai. Jų autoriai – literatūrologai, tekstologai, istorikai, dailėtyrininkai – skirtingais rakursais atskleidžia rankraščiuose užfiksuotą informaciją, o jų įžvalgos leidžia kitaip pažvelgti į iki šiol mažai tirtus ar net nežinotus kultūros reiškinius, rekonstruoti ir interpretuoti svarbius literatūros procesus. Tikimės, kad žurnale publikuojami mokslininkų darbai paskatins aktyviau domėtis rankraštiniu palikimu, gilintis į rankraščiuose esančią medžiagą ir jos formuojamas naujas tyrimų kryptis bei galimybes.

Publikacijų skyriuje pristatome taip pat rankraštinių tekstų – niekur neskelbtą poemą apie Lietuvos globėją šv. Kazimierą, kuri užrašyta 1695 m. Kražių kolegijos studentų darbų rankraštyje. Poemą į lietuvių kalbą išvertė Sigitas Narbutas. Skelbdami šią poemą lotynų ir lietuvių kalbomis, manome, kad ji ne tik papildys iki šiol žinotų literatūros kūrinių apie šventąjį Lietuvos globėją sąrašą, bet sulauks ir atidesnio literatūrologų žvilgsnio.

Kaip ir kitose *Senosios Lietuvos literatūros* knygoje, be mokslo straipsnių, Skaitytojo laukia Recenzijų, Anotacijų ir Kronikos skyriai.

ŽIVILĖ NEDZINSKAITĖ

Vilnius, 2015 m. birželio 15 d.